

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/101/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5923010217
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5923010217.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Bebčákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. novembra 2023 odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. RK-8T/32/2023 zo dňa 04.09.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. RK-8T/32/2023 zo dňa 4.9.2023 v časti – vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom K. D. E. XXXX/X, XXX XX C., prechodne bytom B. F. G. XX, C.,

o d s u d z u j e

Podľa § 352 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výške 300,- (tristo) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. RK-8T/32/2023 zo dňa 04.09.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

„v presne nezistený deň v mesiaci apríl 2022 prostredníctvom aplikácie Messenger požiadal osobu menom H. I. o vyhotovenie písomného potvrdenia s uvedením alternatívnych rozmeroch pneumatík a diskov, konkrétne rozmerov 225/45 R17, 225/40 R18, pre jeho vozidlo značky Audi A6, toto mu v mesiaci apríl 2022 vyhotovila neznáma osoba za odmenu vo výške 200,- Eur a následne hoci vedel, že sa jedná o falošné potvrdenie mylne deklarujúce, že bolo vystavené spoločnosťou Porsche Slovakia, s.r.o., toto predložil dňa 27.04.2022 na Okresnom riaditeľstve PZ v Ružomberku, Okresnom dopravnom inšpektoráte spolu so Žiadosťou o vykonanie zmeny v evidencii vozidiel - Zmena zvláštnej výbavy vozidla, pričom na základe predloženého falošného potvrdenia dosiahol obvinený vydanie Osvedčenia o evidencii - časť II pod číslom PH XXXXXX, kde boli k jeho osobnému motorovému vozidlu zn. Audi A6, ev. číslom C., VIN: J., v kolónke ďalšie úradné záznamy zapísané rozmery pneumatík a diskov, ktoré nie sú výrobcom vozidla na tento typ vozidla schválené“,

za to bol odsúdený podľa § 352 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 300,- (tristo) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť obžalovaným úmyselne zmarený, mu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1(jeden) mesiac nepodmienečne.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu, a to písomným podaním doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš elektronicky dňa 19.09.2023, teda po predložení spisového materiálu na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného Krajskému súdu v Žiline. Svoje odvolanie zdôvodnil nasledovne:

„Obžaloba kládla obžalovanému za vinu, že v presne nezistený deň v mesiaci apríl prostredníctvom aplikácie Messenger požiadal osobu menom H. I. o vyhotovenie písomného potvrdenia s uvedením alternatívnych rozmerov pneumatík a diskov, konkrétne rozmerov 225/45 R17, 225/40 R18 pre jeho vozidlo zn. Audi A6, toto mu v mesiaci apríl vyhotovila neznáma osoba za odmenu vo výške 200,00 € a následne hoci vedel, že sa jedná o falošné potvrdenie mylne deklarujúce, že bolo vystavené spoločnosťou Porsche Slovakia, s. r. o., toto predložil dňa 27. 04. 2022 na ODI OR PZ v Ružomberku spolu so žiadosťou o vykonanie zmeny v evidencii vozidiel – zmena zvláštnej výbavy vozidla, pričom na základe predloženého falošného potvrdenia obvinený dosiahol vydanie osvedčenia o evidencii – časť II pod číslom PH XXXXXX, kde boli k jeho osobnému motorovému vozidlu zn. Audi, ev. číslo C., VIN: J., v kolónke ďalšie úradné záznamy zapísané rozmery pneumatík a diskov, ktoré nie sú výrobcom na tento typ vozidla schválené.

Na podklade podanej obžaloby bol obžalovaný uznaný za vinného, tento sa však so záverom súdu 1. stupňa o jeho vine nestotožňuje.

Súd 1. stupňa postavil záver o vine obžalovaného na tom, že obžalovaný mal požiadať svedkyňu H. I., aby bol certifikát vyhotovený na originál papieri, nakoľko mu kontrolovali potlač, či je pravá (č.l. 14) a na tom, že dňa 22. 07. 2021 mu pracovník spoločnosti Porsche Slovakia, s. r. o. na základe jeho žiadosti zo dňa 21. 07. 2021 oznámil celkom päť typov schválených rozmerov pneumatík na jeho motorové vozidlo, pričom medzi nimi neboli uvedené tie rozmery pneumatík, o ktorých obžalovaný uviedol, že ich má (225/40 R18). Podľa súdu 1. stupňa to má preukazovať vedomosť obžalovaného o tom, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený TZ a pre prípad, že to spôsobí, bol s tým uzročený, z hľadiska subjektívnej stránky teda ide o nepriamy úmysel v zmysle § 15 písm. b) TZ.

Súd 1. stupňa vychádzal z toho, že potvrdenie, ktoré obžalovaný predložil na ODI OR PZ v Ružomberku dňa 27. 04. 2022, je falošné. Obžalovaný má však na rozdiel od súdu 1. stupňa za to, že v konaní pred súdom 1. stupňa nebolo preukázané, žeby ním predložené potvrdenie bolo falošné. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že v prípravnom konaní a ani v konaní pred súdom 1. stupňa nikto ani len nevidel originály oboch potvrdení, ktoré obžalovaný predložil na ODI OR PZ v Ružomberku.

Pre obžalovaného je v tejto súvislosti zarážajúce, že súdu 1. stupňa stačila na „preukázanie“ nepravosti potvrdenia zo dňa 13. 04. 2022 odpoveď obchodnej spoločnosti Porsche Slovakia, s. r. o. pripravená iba na základe e-mailovej komunikácie medzi zamestnancom tejto spoločnosti a povereným príslušníkom PZ. Obžalovaný podotýka, že o vyjadrenie k pravosti potvrdenia požiadal poverený príslušník PZ obchodnú spoločnosť Porsche Slovakia, s. r. o. prostredníctvom e-mailu, ku ktorému priložil scany oboch potvrdení. A iba na základe týchto scanov obchodná spoločnosť Porsche Slovakia, s. r. o. posudzovala ich pravosť. A to napriek tomu, že na oboch potvrdeniach sa nachádza vlastnoručný podpis osoby K. L., ktorý sa navyše písomne vyjadril i k pravosti oboch potvrdení (v liste zo dňa 20. 05. 2022 - žiadosť o poskytnutie informácie). Bez povšimnutia nie je možné ponechať ani fakt, že poverený príslušník PZ zaslal obchodnej spoločnosti Porsche Slovakia, s. r. o. žiadosť o vyjadrenie k potvrdeniam dňa 28.04.2022 o 10.12 hod., pričom obchodná spoločnosť Porsche Slovakia, s. r. o. mu odpovedala už o 10.34 hod. toho istého dňa s tým, že potvrdenie zo dňa 13.04.2022 je falzifikát. A urobila tak bez toho, aby ktokoľvek vôbec videl originály listín s posudzovanými potvrdeniami. Bez ohľadu na uvedené je nepochybné, že pravosť listiny nemôže posudzovať ten subjekt, ktorý ju mal sám vystaviť. V tomto prípade K. L.. Z uvedených skutočností je zrejmé, že záver súdu 1. stupňa o nepravosti potvrdenia zo dňa 13. 04. 2022 preto nemôže obstáť.

Obžalovaný s ohľadom na uvedené skutočnosti navrhuje, aby ho odvolací súd spod obžaloby v súlade s ustanovením § 285 písm. a) TP oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný.

Pre prípad, ak bude mať odvolací súd za to, že bolo preukázané, že potvrdenie predložené obžalovaným dňa 27. 04. 2022 je falošné, obžalovaný uvádza nasledovné.

Súd 1. stupňa vytrhol správu „Budem chcieť určite ale musí to byť originál papier lebo u nás mi kontrolovali podtlač či je pravý“, ktorú poslal obžalovaný svedkyňi H. I. prostredníctvom aplikácie Messenger dňa 06. 09. 2021 o 19.20, z kontextu. Je pravdou, že v prípade, ak by sme túto správu posudzovali izolovane (ako to urobil súd 1. stupňa) bez väzby na ostatnú komunikáciu medzi obžalovaným a svedkyňou H. I., mohlo by sa javiť, že obžalovaný je uzrozumený s tým, že potvrdenie nemusí byť pravé. Avšak kompletná komunikácia medzi obžalovaným a svedkyňou H. I. svedčí o opaku. V prvom rade je však nevyhnutné vziať do úvahy, že obžalovaný kontaktoval svedkyňu H. I. na základe ňou podaného inzerátu kvôli tomu, že mal vedomosť o tom, že je možné zapísať rozmery pneumatík i individuálne. A komunikácia medzi obžalovaným a svedkyňou H. I. to i potvrdzuje, keď mu v rámci ich komunikácie, okrem iného, uviedla: „treba mi to do 12.00 napísať lebo vtedy posielať viac naraz“. Navyše, takúto možnosť zápisu rozmerov pneumatík potvrdil i vypočutý svedok M. K. N..

Dôležitá je taktiež skutočnosť, že obžalovaný mal skúsenosť z minulosti, kedy mu pri zápise údajov podrobne kontrolovali ním predložené doklady. Nemal teda žiadnu motiváciu nechať si vyhotoviť falošné potvrdenie. Práve naopak, potreboval istotu, že svedkyňa H. I. ako osoba, ktorá mu mala potvrdenie zabezpečiť, mu ho zabezpečí priamo od obchodnej spoločnosti Porsche Slovakia s. r. o.. Preto sa jej už v správe „A je to originál certifikátu lebo u nás to kontrolujú fízli pri prepise ako jebnuty?“, ktorú jej poslal dňa 26. 08. 2021 o 12.43, opýtal, či potvrdenie bude originálne. Svedkyňa ho v odpovedi na túto správu ubezpečila, že áno, keď mu odpovedala: „Originál Z Porsche Slovakia.“

Až v nadväznosti na túto správu obžalovaný poslal svedkyňi H. I. súdom 1. stupňa ako dôkaz zohľadnenú správu „Budem chcieť určite ale musí to byť originál papier lebo u nás mi kontrolovali podtlač či je pravý“. Táto ho opätovne v správe zaslanej dňa 06. 09. 2021 o 20.47 ubezpečila, že „Je tam všetko“.

Kvôli tomuto opakovanému ubezpečeniu zo strany svedkyne H. I. obžalovaný nemal žiadny dôvod pochybovať o pravosti ňou zabezpečeného potvrdenia. Samotný obžalovaný preto na hlavnom pojednávaní dňa 04. 09. 2023 uviedol: „K tomu všetkému uvádzam, že nikdy by som na OR PZ nešiel s tým vedomím, že by certifikát bol falošný, to by som musel byť hlupák, čo nie som. Cítim sa byť uvedený do omylu.“

Obžalovaný bol až do dňa 18. 05. 2022, kedy bol vypočutý, subjektívne presvedčený o tom, že potvrdenie, ktoré spolu so žiadosťou predložil ODI OZ PZ v Ružomberku, bolo vyhotovené obchodnou spoločnosťou Porsche Slovakia, s.r.o. a že údaje v ňom uvedené zodpovedajú skutočnosti a sú pravdivé. Obžalovaný dovtedy nedisponoval žiadnymi informáciami, na základe ktorých by mal považovať vystavené potvrdenie za falošné. A keďže obžalovanému nebolo dodané také potvrdenie, ktoré by mohol oprávnené použiť za účelom vykonania zmien v osvedčení o evidencii, je zřejmé, že on sám sa stal obeťou podvodného konania. Bolo totiž preukázané, že dňa 09. 08. 2022, teda po prvotnom výsluchu obžalovaného, tohto kontaktovala svedkyňa H. I., pričom si od neho vyžiadala telefonický kontakt. Následne mu zatelefonovala, pričom sa mu ospravedlnila s tým, že ju mrzí, čo sa stalo, že ona nevedela, že potvrdenie bolo falošné. Súčasne mu prisľúbila, že mu ním zaplatené peniaze vráti. Toto potvrdila i na hlavnom pojednávaní.

S ohľadom na uvedené skutočnosti je vylúčené, aby obvinený „...hoci vedel, že sa jedná o falošné potvrdenie mylne deklarujúce, že bolo vystavené spoločnosťou Porsche Slovakia, s. r. o., toto predložil dňa 27. 04. 2022 na ODI OR PZ v Ružomberku spolu so žiadosťou o vykonanie zmeny v evidencii vozidiel...“.

Obžalovaný navrhuje, aby ho odvolací súd spod obžaloby v súlade s ustanovením § 285 písm. b) TP oslobodil, pretože skutok, ktorého spáchanie sa mu kladie za vinu, nie je pre absenciu zavinenia trestným činom“.

Prokurátor sa písomne nevyjadril k odvolaniu obžalovaného.

Verejné zasadnutie pred odvolacím krajským súdom sa konalo za prítomnosti obhajcu obžalovaného a prokurátora. Pokiaľ sa aj obžalovaný na verejné zasadnutie nedostavil, boli splnené všetky zákonné podmienky na vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Obžalovaný bol riadne a včas upovedomený o termíne verejného zasadnutia a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti (§ 293 ods. 5 Tr. por.). Na verejné zasadnutie sa nedostavil, neúčast' na verejnom zasadnutí ospravedlnil a požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Verejného zasadnutia sa zúčastnil obhajca obžalovaného. Prokurátor navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného zotrval na odvolaní obžalovaného a na jeho písomných dôvodoch. Žiadal, aby z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a následne sám

rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. alternatívne podľa § 285 písm. b) Tr. por.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ (obžalovaný) podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané obžalovaným A. B. bolo podané oprávnenou osobou, proti výrokom rozhodnutia, proti ktorým je prípustné, v zákonom stanovenej lehote, pričom odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako čiastočne dôvodné, avšak z iných dôvodov, ako uviedol obžalovaný.

Odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu vecí a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia (odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že pred vyhlásením dokazovania za skončené obhajoba, ani obžaloba nemala návrhy na doplnenie dokazovania). Pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal v potrebnom rozsahu a zákonným spôsobom, okresný súd postupoval dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného A. B. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovaného A. B. v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovaného sú v podstatnej časti súhrnom jeho obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní. Obžalovaný A. B. založil odvolanie v podstatnej miere na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho podstatnými námietkami, námietkami obhajcu, tak skutkovými, ako aj právnymi, sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku riadne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu podstatnú spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý, zrozumiteľný a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu podstatnú otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie podstatných odvolacích námietok obžalovaného a jeho obhajcu, majúcich podstatný význam z hľadiska rozhodovania o vine obžalovaného.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno

pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Skutočnosť, že obžalovaný A. B. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný A. B. a jeho obhajca rovnako ako v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu, namietal a sponchyboval predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom a vyjadril sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považoval za jeho pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného A. B. odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd primárne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovanému skutku podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Aj keď obžalovaný A. B. počas trestného konania popiera spáchanie skutku, odvolací súd poukazuje na silu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré preukazujú vinu obžalovaného, a na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že obžalovaný A. B. spáchal žalovaný skutok prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny. Z vykonaných dôkazov možno spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností prijať len jediný záver o tom, že obžalovaný A. B. spáchal žalovaný skutok prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny v zmysle podanej obžaloby a vylúčiť prijatie iného záveru. Aj keď obžalovaný v priebehu trestného konania spáchanie prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky popiera, ohľadne preukázania viny obžalovaného aj krajský súd v podrobnostiach odkazuje na viaceré dôkazy, ktoré obžalovaného bez akýchkoľvek vážnejších pochybností usvedčujú zo spáchania žalovaného trestného činu a na ktoré v podrobnostiach poukázal a správne tieto vyhodnotil okresný súd tak jednotlivo ako aj v súhrne a vo vzájomných súvislostiach, postupujúc dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., na str. 4 až 6 odôvodnenia napadnutého rozsudku a s ktorou argumentáciou sa odvolací krajský súd stotožňuje. Nakoľko rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvoria jednotu, krajský súd na tomto mieste považuje za nadbytočné opakovať správnu a vyčerpávajúcu argumentáciu súdu prvého stupňa na str. 4 až 6 odôvodnenia napadnutého rozsudku, pri existencii podrobne a erudovane učeného hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa a na tomto mieste na túto v podrobnostiach odkazuje.

Obžalovaný A. B. svoju obhajobu primárne zakladá na tom, že nebola preukázaná vedomosť obžalovaného o tom, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, pretože nesúhlasí so záverom súdu prvého stupňa o vine obžalovaného, teda aby bol certifikát

vyhotovený na originál papieri, nakoľko mu kontrolovali na dopravnom inšpektoráte potlač, či je pravá. Súd prvého stupňa sa vôbec nezaoberal skutočnosťou a nebolo preukázané, že by ním predložené potvrdenie bolo falošné. Krajský súd v prvom rade k obhajobe obžalovaného v tomto smere uvádza, že obžalovaný je stíhaný pre prečin falšovania, pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Tr. zák., v zmysle ktorého rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto dosiahne vydanie pravej verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku, úradnej značky alebo ciachy na základe aj nepravých podkladov. Objektívna stránka samostatnej skutkovej podstaty upravenej v § 352 ods. 2 Tr. zák. spočíva v konaní páchatel'a, ktorý dosiahne vydanie pravej verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku, úradnej značky alebo ciachy na základe aj nepravých podkladov. Verejnou listinou je podľa § 131 ods. 5 Tr. zák. písomnosť vydaná na základe zákona, štátnym orgánom alebo iným orgánom verejnej moci, v rámci jeho pôsobnosti, ktorá zakladá, mení alebo ruší práva a povinnosti alebo osvedčuje ich vznik, zmenu alebo zánik alebo osvedčuje totožnosť osoby alebo veci, ich stav, vlastnosti alebo spôsobilosť alebo právom chráneného záujmu. Subjektom tohto trestného činu môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná fyzická osoba. Subjektívna stránka vyžaduje úmyselné zavinenie, trestný čin je dokonaný okamihom sfalšovania podstatného pozmenenia alebo nechaním si ich vyhotoviť. Bude teda postačovať, aby mal páchatel' úmysel použiť ich ako pravé. Aj krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o úmyselnom konaní obžalovaného tak, ako je v podrobnostiach uvedené v odôvodnení súdu prvého stupňa, keďže obžalovaný prostredníctvom aplikácie Messenger požiadal jemu dovtedy neznámu osobu menom H. I. o vyhotovenie písomného potvrdenia s uvedením alternatívnych rozmerov pneumatík a diskov pre jeho vozidlo značky Audi A6 s tým, že sa výslovne ubezpečoval, aby bolo potvrdenie na pravom papieri. Za uvedené potvrdenie zaplatil jemu neznámej osobe sumu 200,- Eur. Takto konal napriek tomu, že už dňa 21.07.2021 komunikoval so spoločnosťou Porsche Slovakia, spol. s r.o., kde si zisťoval okolnosti ohľadne schválenia rozmerov pneumatík pre vozidlo AUDI A6, pričom príslušný pracovník mu dňa 22.07.2021 oznámil e-mailom celkom 5 typov schválených rozmerov. Súčasne mu vyhotovil potvrdenie na úradnom fototlačovom papieri za poplatok 60,- Eur. V predmetnom e-maile ani na potvrdení sa nenachádzali schválené rozmery pneumatík a diskov o rozmeroch 225/40 R18 zo dňa 02.08.2021. Obžalovaný si za tejto situácie musel byť vedomý, že dané pneumatiky a disky nespĺňajú podmienky zápisu, a preto to riešil alternatívne cez iné osoby, za omnoho vyšší poplatok, resp. úhradu bez toho, aby poznal pôvod potvrdenia, ktoré mu predloží jemu neznáma osoba, zabezpečujúca ho cez ďalších sprostredkovateľov. Obžalovaný sa preukázateľne v elektronickej komunikácii s osobou H. I. ubezpečoval a žiadal, aby bolo potvrdenie na originálnom papieri. Oporu vo vykonanom dokazovaní nemá ani tvrdenie obžalovaného, že nikdy by na okresné riaditeľstvo policajného zboru nešiel s vedomím, že by certifikát mohol byť falošný a cíti sa byť uvedený do omylu. Uvedené bolo vyvrátené vykonaným dokazovaním tak, ako je to popísané v odôvodnení rozsudku na str. 5 až 6.

Ako už bolo uvedené vyššie, obžalovaný v podstatnej časti svojho odvolania namieta spôsob hodnotenia dôkazov okresným súdom a prednáša odvolaciemu súdu svoj pohľad na prejednávajúcu vec a dôkazy hodnotí podľa jeho predstáv. Spôsob, akým sa obžalovaný snaží hodnotiť dôkazy v rámci zdôvodnenia odvolania (a to v jeho prospech), však nezodpovedá zásade voľného hodnotenia dôkazov tak, ako je táto zakotvená v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. a práve naopak súd prvého stupňa vykonané dôkazy hodnotil spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por. a následne dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré potom premietol do výroku o vine napadnutého rozsudku. Obžalovaný izolovane poukazuje na dôkazy, ktoré vyznievajú v jeho prospech, na časti výpovede svedkyne, ktoré sú v jeho prospech, ktoré nie sú podstatného významu, vyzdvihuje skutočnosti, ktoré nemajú podstatný význam z hľadiska rozhodovania o jeho vine a na druhej strane znižuje význam dôkazov, ktoré ho usvedčujú zo spáchania trestnej činnosti. Krajský súd obžalovanému neupiera právo brániť sa spôsobom, ktorý on sám vyhodnotí za vhodný pre účely jeho obhajoby. Ako už bolo uvedené vyššie, takéto obžalovaným prezentované hodnotenie dôkazov nezodpovedá zásade voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. Uvádzané zákonné ustanovenie ukladá súdu povinnosť dôkazy hodnotiť nielen jednotlivo, ale aj v ich súhrne, zohľadniac všetky okolnosti prípadu, ako správne v rámci procesu hodnotenia dôkazov postupoval okresný súd, čo sa premietlo aj do odôvodnenia napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že aj keď okresný súd v odôvodnení rozsudku poukazuje na dôkazy, ktoré obžalovaného usvedčujú zo spáchania žalovanej trestnej činnosti, zároveň sa vysporiadal aj s dôkazmi a skutočnosťami v prospech obžalovaného a s obhajobou obžalovaného. Celkovo odôvodnenie rozsudku okresný súd učinil spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 168 Tr. por.

Po tom, čo okresný súd dospel k správnym skutkovým zisteniam, následne správne protiprávne konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin falšovania, pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Tr. zák., z dôvodov, ktoré podrobne a správne okresný súd uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku. V danom prípade krajský súd nemá pochybnosti ani o existencii úmyselného zavinenia u obžalovaného vo forme nepriameho úmyslu (v prípade tohto trestného činu sa z hľadiska subjektívnej stránky vyžaduje úmyselné zavinenie).

Vo vzťahu k výroku o treste za zistené zavinenie odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd aj v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne právne závery. Svoje rozhodnutie v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj náležite odôvodnil a dostatočne vysvetlil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona pri určení trestu.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o treste, ktorý obžalovaný napadol podaným odvolaním, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov správne zistené a dôležité pre uloženie trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť. Krajský súd po preskúmaní celého napadnutého výroku o treste dospel k záveru, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu obžalovanému postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona, rešpektujúc zásady ukladania trestov v § 34 Tr. zák., osobitne v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Správne u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu ani príťažujúcu okolnosť. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o ukladaní trestu, a v podrobnostiach naň odkazuje, tak ako je to uvedené na strane 6 až 7 rozsudku súdu prvého stupňa, kde súd podrobne, presvedčivo a erudovane vysvetlil svoje úvahy, akými sa spravoval pri ukladaní trestu obžalovanému. Za tohto stavu u obžalovaného pre dosiahnutie účelu trestu považoval aj krajský súd za primerané a vhodné uloženie peňažného trestu vo výške 300,- Eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac. Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje takto obžalovanému uložený peňažný trest za zákonný a spravodlivý, a ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a dostatočne naplní funkciu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Takto určený peňažný trest vychádza aj z majetkových pomerov obžalovaného, ktorý uviedol, že pracuje a má príjem 1.200,- Eur.

Zároveň krajský súd upozorňuje na formálne pochybenie, keď okresný súd vo výroku o uložení peňažného trestu uviedol ustanovenie § 56 ods. 1, 2 Tr. zák., pričom správne mal uviesť len ustanovenie § 56 ods. 2 Tr. zák., ktoré je samostatným ustanovením určujúcim, že súd môže peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za trestný prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatela trest odňatia slobody neukladá, ako to uviedol do súladu so stavom veci a zákonom krajský súd vo svojom rozhodnutí.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom krajský súd napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil vo výroku o treste a následne postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine sám rozhodol o uložení peňažného trestu obžalovanému podľa § 352 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., vo výmere 300,- Eur s náhradným trestom odňatia slobody pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. vo výmere 1 mesiac.

Na záver krajský súd poznamenáva, že aj keď obžalovaný spáchal prečin, v danom prípade neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. (tzv. materiálny korektív), tak ako na to správne v podrobnostiach poukázal aj súd prvého stupňa, keďže nejde o konanie, ktoré by vykazovalo nepatrnú závažnosť.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.